

tals Indstilling, maa formentlig ogsaa være bestemmende ved den Beslutning, der skal tages iaar.

Konferer: Jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, hvorom der her handles, ikke er et Punkt i Regnskabet for 1875—76 men en Post, som ved Behandlingen af Revisionen af Regnskabet for 1876—77 er medtaget af Revisionen, og som var bestemt ved Finantsloven for 1875—76, at de fra en tidligere Tid resterende 41,000 Kr., som skulde være erlagte i det paafølgende Regnskabsaar, ikke vare erlagte. Som den ærede Ordfører nylig har bemærket, var Sagen ogsaa under udførlig Behandling ved Regnskabet for 1876—77, og den har ogsaa tidligere været behandlet i Salen, uden at den ærede Minister har gjort den formelle Anke gjældende, som han har gjort gjældende nu.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal tillade mig at bemærke, at det er ganske rigtigt, hvad den ærede sidste Læser har anført, at Sagen er draget frem i Statsrevisionens Betænkning for 1876—77. Der staar den omtalt, medens den ikke var omtalt som Noget, der kunde give Anledning til en Beslutning i Betænkningen over Regnskabet for 1875—76. Der er Faktum ganske simpelt anført, jeg tror uden en eneste kritisk Bemærkning derover; men af den Omstændighed, at Sagen paany drages frem i Betænkningen for 1876—77, kan der ikke uledes nogen Berettigelse til at fatte nogen Beslutning om noget Regnskab, der, som sagt, er afgjort uden Forbehold.

Oyenbøll: Det er blot et Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den ærede Ordfører. Jeg vil oprigtigt erkjende, at jeg ikke er saa nøie inde i denne Sag; men da det forekommer mig, at Thinget ved at vedtage Flertallets Forslag, saaledes som det staar her, kommer i Modsigelse med sig selv, kommer nemlig i Modsigelse med en tidligere Beslutning angaaende Regnskabet for 1875—76, vil jeg blot spørge den ærede Ordfører — thi det var maasse en Grund til at kunne vedtage Forslaget — om disse omtalte Penge skulde have været betalte i 1875—76 eller i 1876—77. Skulde Pengene nemlig først have været betalte 1876—77, ser Sagen maasse noget anderledes ud, men ellers forekommer det mig ikke, at man kan stemme for Forslaget, som det foreligger.

15de Januar.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det er Renter og Uddrag, der skulde have været betalte i 1875—76, og som omhandles i Finantsloven for 1875—76, altsaa angaa disse Penge Regnskabet for 1875—76.

Konferer: Pengene angaa en Bestemmelse i Finantsloven for 1875—76, men skulde formentlig været betalte i 1876—77, saaledes som Sagen staar for mig. Iøvrigt vil der jo til næste Behandling af denne Sag være Anledning til at tage dette Spørgsmaal ganske specielt under Overveielse i Udvalget; men det er min Opfattelse, at det er vel Udgifter, hvorom der er Tale, bestemte ved Finantsloven 1875—76, men at det var den bestemte Mening, at Udredelsen skulde finde Sted i 1876—77.

Ordføreren: Jeg skal oplyse med Hensyn til dette Spørgsmaal, at det staar i Sammenheng med en Bestemmelse i Finantsloven om, at Gjæld, som er kontraheret i et Theateraar, kan henstaa til det efter Theateraaret følgende Finantsaars 31te Marts, uden at afgjøres. Det er Grunden til, at Sagen er kommen frem i Revisionsbetænkningen over Regnskabet 1876—77. Sedet der gjøres opmærksom paa, at Gjælden skulde være betalt i Finantsaaret 1875—76, henvises der til Bestemmelsen om, at Gjæld, som er kontraheret i Theateraaret, kan afgjøres paa et senere Tidspunkt. Revisionen bemærker derefter, at Gjælden altsaa i ethvert Fald burde have været afgjort i Finantsaaret 1876—77. Iøvrigt er det jo meget muligt, at der kan være kommet nogen Uklarhed ind i Spørgsmaalet, hvorfor jeg antager, at jeg vil være i Samstemning med Udvalgets Flertals øvrige Medlemmer, naar jeg siger, at vi samtidig med, at vi paa nærværende Standpunkt maa holde paa den af os gjorte Indstilling, naturlignis ikke have Noget imod, inden Sagen skal til sidste Behandling, at tage Spørgsmaalet under fornyet Overveielse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg er fuldkommen tilfreds med den Udftgl, der er aabnet til, at Sagen kan blive taget under Overveielse inden næste Behandling. Jeg er fuldkommen overbevist om, at denne Overveielse vil vise, at de to Ting, som den ærede Ordfører nys nævnte, slet ikke have Noget med hinanden at gjøre. At Theaterbestyrelsen har Ret